

CXC.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Retsplejen ved Hæren og Søværnet.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 24. September 1919).

Der har i Udvalget været Enighed om at søge Lovforslaget fremmet i alt væsentligt i den forelagte Skikkelse, men dog med enkelte Ændringer, og det er lykkedes at naa til Enighed om alle Ændringsforslagene. Fra alle Sider har man næret et levende Ønske om at faa Lovforslaget gennemført nu, og der er derfor vist gensidig Imødekommen paa de forskellige Punkter, hvor Anskuelserne tidligere var divergerende.

Om Ændringsforslagene skal bemærkes:

Man er enedes om en anden Formulering af § 3, 1ste Stykke, hvorved Omraadet af, hvilke Sager der skal anses som militære Straffesager, er noget udvidet, men dog ikke saa langt som af Kommissionsflertallet foreslaaet, idet man deraf har ladet udgaa: „Misbrug af Vaaben“ og „Gade- og anden offentlig Uorden.“ Dette sker ved Ændringsforslag Nr. 1 til § 3.

Man foreslaar — ved Ændringsforslag Nr. 3 —, at 2det Stykke i § 11 udgaar og erstattes med en anden Regel, gaaende ud paa, at Paatalemyndigheden skal udøves af den i Tjenesterang ældste Rettergangschef, naar der under eet skal rejses Retsfølgning mod flere Personer, der staar under forskellige Retter-

gangschefer, medens efter Lovforslaget for Hærens Vedkommende den nærmeste fælles Kommandomyndighed, eventuelt Ministeren, skal bestemme, hvilken af Rettergangscheferne der skal udøve Paatalemyndigheden, og for Søværnets Vedkommende træffes Afgørelsen af Forsvarsministeren. Ved den foreslaaede Ændring bibeholdes den nuværende Ordning paa dette Punkt, og man kan i det hele til Motivering af Ændringsforslaget henholde sig til de Udtalelser, Generalauditøren fremsætter i Kommissionsbetænkningen om denne Paragraf.

Medens man finder det naturligt, at Rettergangscheferne i øvrigt udøver den dem tilkommende Paatalemyndighed selvstændigt og i Embeds Medfør, har man anset det for ønskeligt, at Loven kommer til at indeholde en udtrykkelig Bestemmelse om, at Forsvarsministeren kan paalægge en Rettergangschef at lade en Sag undersøge eller paatale ved Retten, selv om vedkommende Rettergangschef maatte have fundet, at der i det givne Tilfælde ikke forelaa tilstrækkelig Anledning til at rejse Sag, medens Forsvarsministeren i øvrigt ikke har nogen Myndighed til at blande sig i Spørgsmaalet om Paatale